

KAZALIŠTE Na Splitskom ljetu premijerno izvedena 'Fedra'

Intrige maćehe i sluškinje

Talijanski redatelj Marco Sciaccaluga postavio je u podrumima Dioklecijanove palače klasicističku tragediju Jeana Racinea 'Fedra'

Piše Tomislav Čadež

Klasicističku tragediju Jeana Racinea "Fedra" napisana 1677. ingeniozna je preinaka Euripidova Hipolita, priča o maćehi Fedri koja, misleći da joj suprug, kralj Tezej, poginuo, izjavi ljubav posinku Hipolitu.

Taj je pak zaljubljen u Ariciju, također kraljevske krvi, koja poput njega, ali i Fedrina biološkog sina pretendira na prijestolje budući da Fedra kani svisnuti od ljubavne boli i stida. A onda se Tezej vrati...

Sinopsis za sapunicu

Radnja je razvedena toliko da može poslužiti i kao sinopsis za sapunicu, budući da su u igri i sluškinje i sluge, koje vode intrige ili ih rezoniraju, a obrata i mini zapleta ima tucet i svi su gotovo savršeno uvezani i aktivni.

Izvrсни su pseudoantički kostimi Valerije Manari te diskretno i jednostavno svjetlo Zorana Mihanovića

Racineov aleksandrinac davno je, gotovo idealno preveo Vladimir Gerić, a prijevod je, neznatno kraćen, istesan na probama.

Odličan postariji redatelj Sciaccaluga je precizno postavio tekst na ključne dramske situacije, izradio svaki detalj bitan u prizorima i iskoristio kupolastu kamenu prostoriju, prozor nad njom i nadsvođene prolaze. Izvrсни su pseudoantički kostimi Valerije Manari te diskretno jednostavno svjetlo Zorana Mihanovića.

Hrvatski glumci, mladi i najmlađi, izgubili su preciznost standardnog naglaska kakvu su imali stariji, pak akcenti lete na sve strane, a duljine se uglavnom gutaju. Međutim, svi su razgovijetni, glumački korektni i, ako ne iskreni, onda barem pristojno točni u reakcijama, u skladu s dramskim silama.

Dominacija Cvjetkovića

U predstavi je dominantan Aleksandar Cvjetković u ulozi Tezeja koji, uz Trpimira Jurkića, u ulozi Hipolitova učitelja Teramena, jedini pristojno akcentuira rimovani aleksandrinac, jedini poštuje cezuru, a pritom je glumački slobodan, koncentriran i vrlo precizan. Izvanredna je, već u četvrtoj velikoj splitskoj predstavi zaredom, Dijana Vidušin u ulozi Aricije, a prizor između nje i Tezeja vjerojatno je jedini posve istinito iznikao djelić predstave.

Bojana Gregorić u naslovnjoj ulozi Fedre gestualno je

vrlo uvjerljiva, intonira prilično moćno, no katkad je ipak bez razloga naglašena i malo izvan tona. Posrijedi je, doduše, najveća i najteža uloga u komadu.

Snažni talent Barišića

Mladi Mijo Barišić u ulozi Hipolita odlično se snašao, potvrdio talent, jer kad god se pojavi na sceni, donese živost i finu energiju, no nije briljirao poput Vidušinove. Još je ponešto premlad, pretankog glasa, izvan intonacije i bez iskustva da cijelu ulogu iznese uravnoteženo i u svakom trenutku uvjerljivo.

No, sada je jasno: splitski teatar napokon je dobio vrlo mladog glumca snažnog talenta koji ima jasnu umjetničku perspektivu. Sunčana Zelenika Konjević vrlo je dobra u ulozi Enone, Fedrine nespretna i svadljiva prije. Trpimiru Jurkiću pak očito najbolje odgovaraju ovakve, srednje velike uloge, u kojima dolazi do izražaja i njegovo glumačko iskustvo i varljivost karaktera. Manje uloge izmene i Panope u tonu s ostalima odigrale su Lada Bonacci i Lidija Florijan.